

ID#153

A Pobra do Brollón — A Pobra do Brollón, 1989-06-13

Informantes: Álvaro e José Veloso (Álvaro e Pepe *de Forgas*)

Compilador: Anxo González

Colección de Baldomero Iglesias e Xosé Luís Rivas

Transcrición: Sergio de la Ossa (2015-07-24)

5 (1) 3 1 | 1-8 | 8.8.8.8.

Museo do Pobo Galego

instituto de estudos das identidades

♩ = ca.71

5. Foi moi - to tem - po, Car - me - la
 que non che se - ve ío pe - lo
 ho - xe ve - ño pra de - cir - che
 o moi - to_a - mor que che te - ño.

a) b) c) d)

11. 1.9. 7. 11. 8. 1.

Nota: Na meirande parte das estrofas a afinación non é constante, sobre todo nos saltos melódicos descendentes. A nota final, que debería ser a oitava inferior á nota inicial, soa habitualmente un semitón máis baixa. As variantes melódicas sinaladas na partitura principal son simultáneas.

1. Un día de primavera Carmeliña do Caneiro estaba dormindo a sesta deitada tras do palleiro.	5. —Foi moito tempo, Carmela, que non che se ve ío pelo; hoxe veño pra decirche o moito amor que che teño.	9. —Eso si que non, Farruco, tu te-lo gusto ferido; inda se che enseno as pernas poste todo derretido.
2. Farruquiño da Ribeda que a viu desde unha casa, como a viu estar dormindo foise acercando á rapaza.	6. —Xa me ves con ise conto que me farto en la barriga. —Se che dera unhas fregas pasábache enseguida. Dáme un biquiño, por Dios, que si non morro de pena.	10. Carmela ensenoulle as pernas pensou qu' o tiña chiflado pero ao cabo de seis meses cambiouse pró outro lado.
3. Caladiño coma un rato xunto dela se deitou, quíxolle dar un abrazo pero Carmen despertou.	7. —Eu non che dou un biquiño nin anque morras de pena, que eu non quero máis rapaces sendo que gasten estrelas.	11. Todas las rapazas solteiras esto lle sirva d' ajemplo qu' os rapaces hoxe en día ao ver os dous, xa se van.
4. Pero Carmen despertou e díxolle ao Farruquiño: —Eu non sei qu' on raio me queres sempre m' andas perseguindo!	8. —Aí, que presumida es, pensas que es la flor de Galicia. Téñoas visto ben máis guapas e con menos avaricia.	